

poskytující malou naději na úspěch dal přednost zastavení trestního řízení před obžalobou u soudů beztak přetížených. Velmi značně stoupl obsazení trestnic a zejména soudních věznic. Náklad na věznice v obvodu vrchních soudů v Praze a v Brně stoupl oproti r. 1926 asi o  $4\frac{1}{2}$  mil. Kč (20%), náklad na trestnice asi o  $\frac{3}{4}$  mil. Kč! Tento jistě smutný zjev, související též se zdražením životních potřeb, je částečně vyvážen pozoruhodným vzestupem příjmů z práce vězňů (ve věznicích asi o 40%), vzestupem, jenž daleko převyšuje přírůstek vězňů. To nasvědčuje lepší organizaci vězeňské práce. — Třeba se ještě zdržeti úsudku, zda číselnému vzestupu odpovídal skutečný vzrůst zločinnosti, či zda jde toliko o lepší organizaci bezpečnostní služby, po případě, zda zjev je důsledkem zvýšené t. zv. kriminální citlivosti poškozených. Z úhrnných číslic, na které se zprávy omezují, nelze se takového úsudku odvážiti s jistotou, ač spolupůsobení obou složek je nejpravděpodobnější. Vzrůst zločinnosti v dobách politicky klidných bývá symptomem nezdravých poměrů hospodářských. Data trestní statistiky byla by pak vážným mementem.

**K češtině Nejvyššího správního soudu.** Nejvyšší instituce našeho správního soudnictví vyrozumívá stěžovatele o tom, že jeho stížnost byla doručena žalovanému úřadu tiskopisem tohoto znění:

»Stížnost tato dodává se žalovanému (následuje jméno úřadu), aby odvodní spis do 60 dnů podal a spisy správní ke stížnosti se odnášející odděleně zaslal.«

V této tak krátké větě jsou dva hrubé poklesky proti jazyku českému: především německý slovosled v závěti, t. j. že slovesa »podal« a »zaslal« jsou zcela zbytečně a šroubovaně dávána na konec závěti. Co jest však horšího, jest druhá část závěti, v níž se vyzývá žalovaný úřad, aby zaslal odděleně spisy správní, ke stížnosti »se odnášející«. Nehledě k tomu, že jest dosti těžko, představit si poněkud bizarní situaci, jak namnoze obšírné spisy správních úřadů »se lehce odnášejí« k Nejvyššímu správnímu soudu do Prahy, jest trapno, ba bolestno, že v 11. roce trvání našeho státu naše nejvyšší správní instituce nenašla vhodnějšího obratu pro úpravu svých tiskopisů. Místo nešťastného obratu »se odnášející« má čeština svoje výrazy, na př. »se vztahující«, »týkající se« a pod.

(P o z n. r e d a k c e: Slovo »odnášeti se« ve smyslu »vztahovati se« uvádí sice Jungmann ve svém Slovníku, stejně vyskytuje se i u Kotta, neuvádějí se tam však literární doklady jako u jiných sloves. Pokud nám známo, jediný Gebauer užívá tohoto výrazu, aniž by se výraz ten vžil, tak že dnes skutečně jeví se

nám poněkud bizarní. — Zato nemůžeme při této příležitosti nepoukazovati o p ě t n ě na slovo »stávající«, jehož i n. s. s. užívá ve svých rozhodnutích; není však sám, slovo toto vyskytuje se dokonce v našich zákonech a vládních nařízeních a naše denní listy velice rády t r p í t u t o s t v ů r u ve sloupcích dodaných nej-různějšími dopisovateli. Slovo to zahnízdilo se u nás hlavně po převratu, jest překladem německého »bestehend« a lze je vždycky nahraditi slovy »trvalý, nynější, platný« a pod., anebo je zpravidla vynechati. Lze docela dobře říci na místě »podle stávajících předpisů, poměrů, stavů atd.« říci podle platných předpisů, daných poměrů, nynějšího stavu, podle poměrů atd.)

**Redakční výtisk.** Jedno velké právnické nakladatelství v Brně poslalo k recenzi redakci t. l. svou knihu, vydanou v poslední době. Výtisk o 300 stranách je na titulním listě třikráte přetištěn velkým modrým razítkem »Redakční výtisk«, na brožovaných deskách jest přetištěn dvakráte. V knize samé jest téměř na každém tiskovém archu v textu přetisk stejného znění. K tomu poznamenáváme: Redakce by byla ochotna k výtisku připojenou noticku otisknouti jako vždy zdarma a dáti knihu odborníkovi k posouzení, ale knihu takto znešvařenou si redakce nedovoluje recensentu předložiti z důvodů slušnosti. Redakce se autoru omlouvá, že prozatím neuveřejní ani noticky přiložené k výtisku, a vrací současně knihu nakladateli. A bude tak činiti vždy, když kniha k recenzi nabídnutá bude podobně znehodnocena.

JUDr. A d o l f P r o c h á z k a: **Základy práva intertemporálního** se zvláštním zřetelem k § 5 obč. zák. Sbírky spisů právnických a národohospodářských svazek XXXVI. S podporou ministerstva školství a národní osvěty Nakladatelství Barvič & Novotný v Brně 1929. Stran I.—XXVI., 1—201. Cena 30 Kč.

Tato nová publikace právnické literatury české obírá se s hlediska teoretického i praktického problémy t. zv. časových mezí zákonů. Jedná o otázkách stále aktuálních a praktických zejména v době dnešní, kdy řada nových kodifikací nejobsáhlejších úseků našeho právního řádu a řada nových zákonů nutí právní teorii i praxi, aby si ujasnila zvláštní pozornost zpětné účinnosti zákonů a ochraně práv nabytých, otázkám politicky delikátním a prakticky závažným, což na př. dosvědčuje právě ve veřejnosti přetřásaný spor o zpětnou platnost nového nájemního zákona na práva na vracení přeplacené činže, nabytá za vlády práva starého. Autorova práce je jediná česká monografie o časových mezích zákonů a originální v tom směru, že svůj předmět řeší v rámci novodobé normativní teorie, jejíž vliv na právní vědu rok od roku vzrůstá.